

Sempozyumda, çocuk kitaplarının eğitsellik özelliğinin irdelenmesi, bu konuda ötedenberi oluşturulan kavram kargaşasına açıklık getirecektir. Gerçekten, kimi çocuk kitaplarında yer alan eğitsel öğelere, bazı kesimlerce “didaktiklik” yakıştırması yapılarak, karşı çıkılmakta. Bu durum, zaman zaman sonuçsuz tartışmalara yol açmakta. Yazarın özgürlük sınırlarını zorlamamak koşuluyla, eğitselliğın gerekçesi ve nitelikleri, bu tür çalışmalarla saptanıp eleştiriler bu ölçütler doğrultusunda yapılırsa, umulan sonuca daha sağlıklı olarak ulaşılabilir inancındayım.

Eğitsellik nedir?

Eğitsellik “Eğitim” kavramının açınıdır. Eğitim, Türk Dil Kurumu sözlüğünde, “Çocukların ve gençlerin toplum yaşayışında yerlerini almaları için, gerekli bilgi, beceri ve anlayışları elde etmelerine, kişiliklerini geliştirmelerine yardım etmek.” Olarak tarif edilmektedir. Aslında eğitim, çocukluk ve gençlik dönemleriyle sınırlanamaz. Çünkü insanın eğitimi, beşikten mezara kadar sürer. Ancak çocukluk ve gençlik süreci, eğitimin en yoğun ve etkin olduğu dönemlerdir. Bu dönemde verilen eğitim, çocuğa ve gence, toplum içinde insanlarla uyumlu yaşama becerisi kazandırmaya, başka bir deyişle yaşama sanatını öğretmeye yöneliktir. Ayrıca, toplumda kuşaklar arası sosyal sürekliliği sağlayan, en etkin güç eğitimidir. Çocuğa toplumsal değerler, insan, aile, birey ve yurttaş olma bilinci, kısacası, manevi bir donanım olan kültür birikimi, eğitim yoluyla kazandırılabilir.

Eğitsel kazanımlar sırasıyla ailede, yakın uzak çevrede – bu gruba medya da girer-okulda ve kitaplarla elde edilebilir.

Çocuk, ilk eğitimini ailede almaya başlar. Başka bir deyişle çocuğun kişilik tohumları ailede atılır. Bu tohumlardan ya yoz yabanıl bir bitki gibi, çarpık bir